

den for vedkommende speciale har konsultation nærmest ved patientens opholdssted.

Stk. 4. Sundhedsministeren fastsætter regler om befordring og befordringsgodtgørelse efter stk. 1-3, herunder regler om, at befordringsgodtgørelse kun ydes, når befordringsudgiften overstiger et nærmere fastsat beløb.

Stk. 5. Sundhedsministeren fastsætter regler om, i hvilke tilfælde der i øvrigt ydes befordring eller befordringsgodtgørelse.

§ 46. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om, at ambulanceførere, reddere m.fl., som befordrer patienter med ambulance eller lignende, skal have gennemgået en grundlæggende uddannelse i hjælp til akut syge og tilskadekomne.

Kapitel 11

Begravelseshjælp

§ 47. Bopælskommunen yder begravelseshjælp på 3.200 kr. til boet efter en person, der indtil dødsfaldet havde ret til ydelser efter loven. Begravelseshjælpen reguleres én gang årligt med en procent, der fastsættes på finansloven for det pågældende år. Beløbet afrundes til det nærmeste med 50 delelige beløb i kroner. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler for begravelseshjælpens størrelse ved begravelse af et barn under 16 år.

Stk. 2. Til boet efter en person, der i tiden fra 1. januar 1954 til 31. marts 1973 uafbrudt har været nydende medlem af en anerkendt sygekasse eller omfattet af begravelseshjælp i Danske Sygekassers Udligningskasse for Begravelseshjælp, og som herigennem den 1. januar 1954 havde sikret sit bo en højere begravelseshjælp end 350 kr., ydes der ud over den i stk. 1 omhandlede begravelseshjælp et tillæg svarende til det beløb, hvormed den sikrede begravelseshjælp den 1. januar 1954 oversteg 350 kr.

Stk. 3. En person, der den 1. april 1973 var omfattet af direkte forsikring i Danske Sygekassers Udligningskasse for Begravelseshjælp, og som ikke på dette tidspunkt havde bopæl her i landet, har ret til fripolice efter regler, der fastsættes af sundhedsministeren. Retten til begravelseshjælp efter en sådan fripolice bortfalder, hvis der ved den pågældende persons død ydes begravelseshjælp i medfør af stk. 1-2.

Kapitel 12

Planlægning og samarbejde

§ 48. Det påhviler amtsrådet at fremme samarbejdet og samordningen mellem amtskommunens og kommunernes virksomhed inden for sundhedsvæsenet og mellem sundhedsvæsenet og de tilgrænsende sektorer af samfundet.

§ 49. Sundhedsministeren afgiver ved hver kommunal valgperiodes begyndelse en redegørelse som oplæg til de kommunale redegørelser i henhold til § 50 og den amtskommunale planlægning i henhold til § 51.

Stk. 2. Sundhedsministeren udarbejder efter forhandling med de kommunale organisationer en vejledning for sundhedsplanlægningen.

§ 50. Kommunalbestyrelsen behandler én gang i hver kommunal valgperiode en redegørelse, der omfatter:

- 1) kommunens betjening af kommunens borgere i henhold til § 3,
- 2) kommunens forebyggende og sundhedsfremmende foranstaltninger i øvrigt og
- 3) sundhedsberedskabet i kommunen.

§ 51. For hver amtskommune skal foreligge en plan for tilrettelæggelsen af amtskommunens virksomhed på sundhedsområdet, der omfatter:

- 1) planens forudsætninger, herunder en beskrivelse af sundhedstilstanden i amtskommunen,
- 2) det amtskommunale sundhedsvæsenets betjening af amtskommunens borgere i henhold til § 4,
- 3) amtskommunens forebyggende og sundhedsfremmende foranstaltninger i øvrigt,
- 4) amtskommunens samarbejde med alment praktiserende læger, speciallæger, tandlæger og øvrige ydere i privat praksis, jf. kapitel 7,
- 5) amtskommunens samarbejde med kommunerne i amtskommunen og med andre amtskommuner om varetagelse af sundhedsvæsenets opgaver og
- 6) sundhedsberedskabet i amtskommunen.

Stk. 2. Amtsrådet skal behandle planen på et møde i hver kommunal valgperiode.

§ 52. Forud for amtsrådets behandling af forslag til sundhedsplan skal amtsrådet indhente udtalelser over forslaget fra